

gezegd: "En als dat offerbloed over die man óp dat altaar is gesprenkeld, dan zal Ik hem vergeven." Leest u maar de Offerthora: Leviticus 1 tot 6. Want dan is z'n zonde bedekt; ook staat er wel eens: "Want dan is zijn persóón bedekt". Letterlijk staat er dan: "Dan is zijn "nèfèsh" bedekt; een woord dat wij kunnen vertalen door "persoon", soms ook door "lichaam", soms ook door "ziel", en soms is het gewoon persoonlijk voornaamwoord: "dan bent ú bedekt".

Zó heeft God onder de oude bedeling het Evangelie van de zondevergeving al uitgebeeld, door zo'n schaduw. De ene "nèfèsh" over de andere "nèfèsh". En die schaduw is nu vervúld door de Bloedstorting van onze Here Jezus Christus, als onbestraffelíjk Lam, als Lam van Gód! Niet als een lam dat een bóér uit z'n kudde had gekozen, maar als een Lam dat Gód had verschaft, dat Gód had gegeven: Lam van Gód! Bedenken we dàt nu eens goed! Dat er op de kruisheuvel Golgotha Bloed heeft gevloeid, jawel, Bloed van een Mens, van een écht Mens, maar toch niet van een gewóón Mens, want die Mens was tegelijkertijd Zoon van God. Of we dat nu begrijpen, dat is een tweede, maar zó is het! En dat maakte natuurlijk dat Bloed zó waardevol, dat het in staat was om àlle kwaad dat er op aarde bedreven wàs, en nog bedreven worden zóú, voor het heilig Oog van God, onze hemelse Vader, te bedekken. Het was het Bloed van die tweede Adam, over Wie ik u immers gesproken heb bij zondag 14, toen het ging over de Vleeswording des Woords, de Menswording van Gods Zoon, weet u wel? Toen ging het over de Ontvangenis en Geboorte van Jezus Christus, ja ja: de Zóón van God! Over Zíjn intrede in de wereld, als Zoon van God, om op te treden als Knecht des HEREN, Middelaar, in de bres tussen God en mensen.

Het Bloed van díé Middelaar nu is voor Gods Ogen gespreoid, en dat heeft bij God een effect gehad, zoals nog geen enkel bloed dat ooit gehad had. Dààrvan zegt de Apostel: "Hem die geen zonde gekend heeft..." -dat wil zeggen: "Die nooit met zonde iets te doen heeft willen hebben- "...Die heeft Hij voor ons tot zonde gemààkt, opdat wíj zouden worden: gerechtigheid Gods in Hem", dat wil zeggen: "Omdat er zó'n Bloedstorting voor Gods Ogen heeft plaatsgehad, is er nu aan het geschonden recht Gods volkomen genoeggedaan, en ligt er een volkomen eerlijke, billíjke basis, réchtsbasis onder die vrijspraak Gods van zondaren, door de storting van het Bloed onder Zijn Ogen, van Niemand minder dan Gods Zoon als Knecht, als Slachtoffer, als Lam van God. Want de hele verlossingsprijs is ons door God gegeven; daarom: als een door Gód gegeven Lam! Door de dood dus van zó'n Middelaar, dénken we daar wel om! En laten we daar, door het vele praten erover, toch niet aan gewennen! Die storting van Jezus' Bloed heeft Zijn dood betekend! Als je je bloed kwijt bent, dan ben je dood! De Here is gestórven! In dàt opzicht was Hij aan ons volledig gelijk! Voor ons betekent het verlies van al ons bloed ook eenvoudig: de dóód; 't ís niet anders!

En ziehier, dit is dus onze eerste hoofdgedachte voor vanavond. "We zijn gekocht en betaald...", schreef Paulus. En later zegt Petrus: "...niet met goud of zilver". De Schrift zegt: "...dúúr gekocht, tegen een prijs..."! Nu, dat hebben we dan eerst eens gezien, inderdaad. Dat is gebleken bij Christus' dood. Daar mogen we wel eens goed bij stilstaan! Die dood is waarschijnlijk veroorzaakt -ik heb dat wel eens gelezen in een medische verhandeling- door het barsten van het grote hartbloedvat. Veroorzaakt, in elk geval, door de uitstorting van het Bloed van dàt Lam, waarvan de Schrift zegt: "Hij is een Verzoening voor onze zonden, en niet alleen voor de onze, maar ook voor die van de gehele wereld." Hoe kon dat? Wel, dat Lam was Gods eigen Zoon! Zeker, vernederd als Mens, in de diepste Dienstknechtgestalte, maar tóch: Gods Zoon. Ja, dat is iets gewéldigs! Aan het kruis, zó gesmaad, tóch Gods Zoon! Want dàt staat er toch, in Romeinen 8: "Die ook Zijn eigen Zóón niet gespaard heeft..."

Ziedaar, Gemeente, de hoge prijs die voor ons betaald is: het Bloed, dat is het Léven, de Persóón van Hem Die was... Die wàs... Gods Zóón! Dàt is er gebeurd!

En nu ten tweede dit: Dat die hoge prijs voor ons betaald is, écht betaald is, zéker betaald is, dat wordt ons gegarandeerd, verzekerd, bevestigd door Christus' graf, door Zijn begrafenis. Zondag 16 vraagt, -'t begint daar eigenlijk meteen mee-: "Waarom is Hij begraven?", en het antwoord luidt: "Om daarmee te betuigen dat Hij waarachtig..." -dat wil zeggen: écht- "...gestorven is". 't Is heus gebeurd; het is een feit, wat ik daareven heb gezegd, die eerste hoofdgedachte. Da's wààr! Echt gebeurd! Daar is geen

morrelen aan! Tegen dit spreken van de Catechismus is wel eens bezwaar gemaakt. Een veel duidelijker bewijs van Jezus' dood, échte dood, zou zijn geweest het feit dat er een soldaat op Golgotha kwam, die met zijn speer in de zijde van onze Heiland stak, en u weet wat Johannes vertelt: "k Was er zelf bij, en ik zag het: terstond kwam er bloed en water uit". En dat is, nietwaar? het bewijs van een échte dood! Een levend mens bloedt wel, een overleden mens bloedt niet meer. Ik geloof dat dit geen kwestie is waaraan wij ons behoeven te vertellen; daar hoeven we niet over te twisten. Als u -of iemand anders- dat laatste een sprekender bewijs vindt voor 's Heren dood: het zij zo! Maar... dat de Catechismus de begräfenis des Heren als bewijs van Zijn dood noemt, kan ik toch echt niet afkeuren! Want denkt u het zich nu eens in! Zouden Jozef van Arimatea en Nicodemus, en zeker ook nog wel andere vrienden, zóúden die de Here Jezus begraven hebben als Hij nog maar éinig teken van leven gegeven zou hebben? Bedénk wat voor een Joods mens het graf betekende! Het éinde! Het tóppunt van onreinheid! Men heeft natuurlijk gevoeld, begrepen, gezien, ingezien: "Ja, daar moeten, móéten we Hem nu wel aan afstaan! Hè, wat jammer! Het graf! Want Hij is dood, waarlijk dood! Helaas dóód!" Maar anders was het niet gebeurd! En daar komt nog iets bij! In die begrafenis van onze Here Jezus is de Schrift vervuld! Want van het Lam Gods waarover Jesaja 53 sprak -en u weet, dat bekende hoofdstuk uit Jesaja wordt door het Nieuwe Testament pertinent toegepast op Christus, een paar keer!-, van dat Lam Gods was voorspeld: "Men had Zijn graf bij de goddelozen gesteld, maar Hij is bij den rijke in Zijn dood geweest". Dat wil zeggen: als alles was gegaan zoals de Romeinen gewoon waren met kruiselingen te doen, dan was er voor Christus amper een begrafenis overgeschoten! Laat staan een begrafenis in zo'n aanzienlijk graf, gepaard met zo'n overdadige luxe. Want heus, de grote hoeveelheid mirre en aloë moet het dode Lichaam van onze Heiland haast wel bedólven hebben, toen het daar in het graf lag! Want het mengsel woog omtrent honderd ponden gewicht. (Daarom zal het wel een trog-graf zijn geweest waarin de Here lag). Dat is volgens deskundigen ongeveer 65 Nederlandse ponden geweest, en daar kwamen nog de doeken bij, de linnen doeken, hoofddoeken en de zwachtels. 'k Wil maar zeggen: óf onze Heiland echt begraven is, zoals je dat toen deed met een bar rijk mens! En óf dat woord van Jesaja dus aan Hem vervuld is, Jesaja 53: "Men had Zijn graf gepland bij de goddelozen, bij de misdadigers, maar Hij is bij den rijke in Zijn dood geweest".

Dus hier heeft u onze tweede hoofdgedachte voor vanavond, Gemeente! Ziet u het: "Gij zijt dúúr gekocht!" Dat is ten eerste gebleken bij Christus' dood. Het was zo maar niet een dood, wel een échte dood, jawel, maar het was de dood van Hem die tegelijkertijd Góds Zoon was! En daardoor: de Middelaar Gods en der mensen! En dat is ten tweede bevestigd door Christus' begrafenis. De Here Jezus is heus dood geweest! Laat dat maar over aan die mensen die Hem begraven hebben! En laat u dat nóóit bestrijden! Want dat zít in de lucht! De gnostiek uit de Apostolische eeuw zit vandaag weer klinkklaar in de lucht, om die feiten te bestrijden. "Ja, dat is niet écht dood geweest...". Maar daar ga ik nu niet verder op in.

We krijgen nu dit: Denk nog eens aan wat de Apostel Paulus aan de Corinthiërs schreef; we lazen 1 Corinthe 6. En denk nog eens aan wat zondag 16 toen terecht beleed! Nu moet die hóge prijs ook blijken uit óns leven! Nu moet die verschrikkelijke dóód van Christus ook te zien zijn aan óns! Ja, dat is toch heel gewoon? Dat merk je toch aan mensen? Als er iemand van uw familie boven aarde staat dan overkomt u geen lachbui! Als u in de rouw bent, dan is het aan u te merken! U bent onder de indruk. Dat kan nog maandenlang zo zijn, dat u er van wakker ligt! En dàt bedoel ik; zóiets! Nu moet de begrafenis, de dood en de begrafenis van Christus aan ons te zién zijn! Die moeten we in ons leven uitdrukken! Nu moeten de dood en de begrafenis van Christus door onze Christelijke handel en wandel, om zo te zeggen, zichtbaar gemaakt worden! Vertóónd! Begrijpt u hoe ik dat bedoel? Zie eens! Wanneer de Heilige Geest ons het Evangelie van Christus predikt, en ons dus vooral ook het Evangelie van Christus' dood en graf predikt, zoals ik dat nu kort heb weergegeven, zeker, dan mag ons dat wel eens ontróéren! Dan móéten we de Here Jezus daar maar eens zien hangen! Daar hoeven we nou geen plaatjes van te maken, maar als u de Bijbel leest, dan moet u zich daar eens goed in verplaatsen, als was u op Golgotha! Dan moet u Hem daar als 't ware door de uitbeelding van de Schrift zien hangen als een lijkleke Man! Hebt u wel eens iemand zien sterven? Nou, óf ze dan wit zijn hoor! Lijkbleek! Zó heeft de Here daar ook gehangen, reken maar! De Man van smarten! Dan moet u Hem daar toch eens zien bloeden! Niet nà

Zijn dood, want dat wàs geen bloeden, vind ik, maar vóór Zijn dood! Hier! in Zijn Handen, en in Zijn Voeten! En in de hof van Gethsemané...! Zoals een lùm bloedt, dóódbloedt, als het geslacht wordt, zo is de Here toch ook afgeslacht?? En dan mogen we daar natuurlijk in zien de schildering -Paulus zegt dat zelf: "Ik heb u Christus voor ogen geschilderd als een Gekruisigde"- en dan mogen wij daar natuurlijk vandaag ook nog in zien de schildering van de ménslievendheid Gods! Van de filantrópia Gods! En ook van de zóndaarszóékende genade Gods! "Kijk nou, mensen, wat Ik voor je over heb gehad!" Want dan mogen we daarin horen de Stem van de Heilige Geest, Die ons smeekt: "Tóé nou! Tóé nu toch! Heb nu toch oog voor het goede Hart van God!" "...Alzo líéf heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon liet doodbloeden, en dus liet sterven, en daarna begraven liet worden." Zijn Zóón! Onbegrijpelijk! Hoor Paulus! Als hij dàt Evangelie predikt, dan noemt hij zich gezant: "Zo zijn wij dan gezanten, alsof God door ons bade", ik citeer de Statenvertaling van 2 Corinthe 5. Zo staat dat daar! "Gezanten, alsof God door ons bade". "Tóé nou, lààt u met Me verzoenen!" Ik zeg: zo màg er gepredikt worden. Ja, dat móét zo! Zó royaal mag en móét het Evangelie worden gepredikt!

Best! Maar nu ook verder! Vooruit! Buig nu ook eens zo diep onder die Macht, onder die zalige Macht, onder die zalige Overmacht van de Heilige Geest met Zijn Evangelie van Christus' dood en graf, dat ge zegt: "Ja, maar dan mag ik ook wel mijn hele leven in Zijn dienst besteden. Dan mag ik ook wel mijn hele leven in de rouw zijn, dat ik God dàt heb bezorgd! Dat ik Gods Zoon dàt heb aangedaan! Ik sloeg Hem al die wonden." Kom, laat die zondaarsliefde van God, en bepaald van Jezus Christus, nu ons léven eens doorgeuren, zoals je dat aan mensen kunt zien: "Die hebben wat meegemaakt, die zijn in de rouw!" Dan kun je bijvoorbeeld bij die mensen geen mop tappen! Zó moet het nu óók zijn met óns! Onder de indruk, dat dat voor ons betaald is! Zó'n prijs! Zijn we dat niet verplicht tegenover God? Wie is God? Hoe is God? Een God, Die ons zó royaal gratie verleent, tegen zó'n prijs! Immers, om de mond van satan, onze aanklager, te stoppen heeft God Zijn eigen Zóón moeten offeren! Zo'n God, ach, is toch zeker wel waard, dat 't besluit van onze kant nu valt om voortaan nooit, nooit, nóóit! nóóit!! meer iets te doen te willen hebben met àl dat kwaad dat in de wereld heerst. 't Kwaad in de wereld, broeders en zusters, dat hoef ik toch niet in détails te schetsen? We hebben daareven toch 1 Corinthe 6 gelezen? En dan hebben we er toch wel genoeg over gehoord? Wat is nou de zónde? Daar theoretiseer ik niet over! Paulus zou vandaag in ónze wereld heus z'n ogen niet zo uitgekeken hebben hoor! dacht ik. Hij zou hier geen splinternieuwe ongerechtigheden hebben ontwaard! Alles gaat vandaag alleen een beetje massaler toe, op ruimer schaal! Maar het hàrt van de mensen, het boze vléés van de mensen, en de boze dàden van de mensen, och kom, daarin ontlopen oude en nieuwe tijd elkaar zoveel niet, dacht ik. Het is altijd al zo geweest dat wij mensen onbekwaam zijn tot enig goed, en geneigd tot alle kwaad, àlle kwààd!! Wilt u daar goed om denken? Tenzij we door de Geest Gods beter geboren worden, anders gemaakt worden. Nu, en waardoor komt die Geest van God dat doen: andere mensen van ons maken, waardoor komt Hij dat doen?? Door ons het portret voor te houden -ik spreek met Paulus in Galaten 3- door ons àf te schilderen de gekruisigde Christus, de Man van smarten, de prijs van God, voor onze zaligheid betaald! Heb nú het hart eens om nóg te zondigen! De Zoon van God aan het kruis, en gelegd in het graf: heb nú het hart eens om nog gewoon door te leven! Want dàt is de prijs!

En zeg het nu zelf eens: hoort bij zó'n prijs nu een Christenhàrt, en een Christenléven, en een Christenvólk dat amper van de goddeloze wereld, van het pure heidendom rondom ons, is te onderkennen? Kijk vandaag eens om u heen?! Bent u hier en daar ook niet het onderscheid kwijt? "Waar ben ik nou, in de Kerk, of in de wereld?" Vraagt u zich dat ook niet af? Maar dat is een gevaarlijke situatie! Want God laat Zijn Zoon niet voor de twééde keer kruisigen hoor! Want wat leert de Schrift van die goddeloze wereld? Dat die wérelde straks onder Gods Gerícht zal komen! De duivelen, en allen die zich door die geesten hebben laten verleiden! Dat lazen we toch óók in 1 Corinthe 6? En vandààr de verschillende Apostolische waarschuwingen: "Pas op voor dít, en pas op voor dàt, want anders ga je naar de hél hoor! Dan zal het Gerícht over je heen komen!" En vandààr dat er zélfs in het hart van mensen die hun Bijbel kennen, gelovige mensen die hun Bijbel kennen, wel eens momenten kunnen voorvallen van zorg, vanwege de vraag : "Ja, nou is mijn hart zó, dus heb ik mij in mijn leven dan wel genoeg gedistancieerd van die wereld, van dat vlees, van die satan met zijn duivelen, die opgeschreven staan voor de hél, voor Gods Gerícht?" Ja ja! Want zolang we nog leven, broeders en

zusters, zolang blijven we nog familie van de goddeloze wereld! Blijft die wereld u en mij ook nog aantrekken als een magneet! Die wereld begrijpt óns niet, maar wíj begrijpen die wereld wel! Of niet?

Wat zouden wij eigenlijk moeten beginnen als we niet wisten dat er geen zonde zó zwaar is, of Jezus Christus heeft zich diep genoeg vernederd om dàarvoor ook te hebben voldaan? Immers, Hij is zelfs van God verlaten geweest! Hij heeft bij levenden lijve, bij Zijn volle besef, in dezélfde toestand verkeerd als waarin straks satan en zijn duivelen en alle goddelozen in de hel zullen verkeren! Dàt is het Gericht Gods! Dàt bedoelt de Apostel als hij bijvoorbeeld in 1 Corinthe 11 zegt: "Pas maar op, dat gij met de goddeloze wereld niet mee omkomt!" Dàt is het! "Kijk uit!" Dat schrijft hij aan Christenen!

Deze dingen staan nu tot onze vertroosting beschreven. En dit wordt nu in zondag 16 tot onze vertroosting beleden! Vertróosting! Niet natuurlijk om het daar nu maar op aan te laten komen! Om te zeggen: "Nou ja, maar de Here Jezus is diep genoeg vernederd, en Hij heeft een hoge prijs betaald, dus 't is voor míj ook wel!" Nee, daar moet u het niet op aan laten komen! Maar... het is wel zo: levenden en stervenden mogen daarmee worden vertroost wanneer ze hun rekening opmaken, wanneer ze de boel eens optellen en zeggen: "Ja, dàt had ik verkeerd, en dàt kan ik niet meer goedmaken, en dàt heb ik verknold, en dàt heb ik verpest, en als ik het optel, dan slúít ik met een bankróét!, dan ben ik faillét!, dan moet ik zeggen: "O God, wees mij zondaar genadig!" Is het zo niet? Is dat bij u zo niet??

Nogmaals: we zijn op z'n best allemaal maar twéé mensen! Al waren we Paulus, dan was het: "Als ik het goede wilde doen, dan lag het kwade mij bij!" We blijven toch altijd nog tot onze laatste snik toe, hier van bínnen!, familie van de wereld rondom ons! Da's érg!! Dat is zó erg, dat een Godzalig man als professor Bavinck eens schreef: "Er komen in het Christenhart soms zúlke vreselijke gedachten op, dat het een vertroosting is om te weten dat er óók nog een satan bestaat!" Ik denk dat antwoord 44 door de opstellers zal zijn bedoeld te moeten slaan op zóiets! Laat ik dàarmee mogen eindigen: "Opdat ik in mijn hoogste aanvechtingen, als een mens zichzelf zo vréselijk tegenvalt, tòch verzekerd zij, en mij ganselijk vertrooste, dat mijn Here Jezus Christus door Zijn onuitsprekelijke benauwdheid, smart, verschrikking en hélse kwelling, waarin Hij tijdens Zijn ganse leven, maar inzonderheid aan het kruis gedurende de duisternis gezonken was, míj van de helse benauwdheid en pijn verlost heeft!" Want die kan ons toch nog wel eens aangapen: die helse vrees, 't Gericht! Nu, neem dit antwoord dan maar! Klamp u dàaraan maar vast wanneer u ziet, wanneer u ook optelt, en zegt : "Allemaal tekort, 'k ben àlles tekortgekomen!", klamp u dan maar vast aan deze belijdenis van de nederdaling ter helle, dat Jezus Christus dàarom zelfs van Gód verlaten is geweest, opdat wíj nimmermeer door God verlaten zouden worden; opdat wíj nimmermeer in de hél zouden komen, waarvan we sóms voelen: "Ik bèn het waard!"

Ziét u de prijs?? Wat een prijs, wat een príjs!! Nu is er voor de érgste zondaar, voor de man en de vrouw die zichzelf het érgste tegenvalt, tòch nog hoop! Hóóp, die niet zal worden beschaamd! Jezus Christus is gisteren, en heden, en tot in àlle eeuwigheid Dezelfde!

Amen.

Ds. C. Vonk, 2 Januari 1972